

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתנה

ערב שבת קודש פ' חיי שרה, כ"א מ"ח ה'תשע"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

ר' יצחק ב"ר משה ע"ה ז"ס
(מעלבורן, אוסטראליא)

נפטר ליל ש"ק פי חיי שרה, ז"ך מ"ח ה'תש"ע

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת חוה בת אסתר תח"י ז"ס
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י בתם וחתנם

הרה"ת ר' יעקב הכהן וזוגתו מרת שושנה שיחיו קונסיפולסקי
ומשפחתם שיחיו

לעילוי נשמת

הו"ח ר' אילן ב"ר נח ע"ה בריל
נפטר ביום כ"ו מ"ח ה'תשס"ט

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת קיילא מינא יהודית בת מרים תח"י בריל
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י משפחתם שיחיו

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר"י לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולענין ר' יוסף אר"י לייב ב"ר משה באר ז"ל מרת חשוא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולענין ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולענין יוסף ב"ר אר"י ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי / משיחת שי"פ ח"י שרה החשוב

7 זמן הגאולה

"צפה לדגליו של משיח" / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 וילחום מלחמת ה' - וינצח

מרדימים דעת הקהל והציבור / שלימות העם והארץ

12 ניצוצות של משיח

בימינו אלה נשלמו כל העניינים דשני ח"י שרה / לקט קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

14 כתב יד קודש

דער רבי זאָל געזונט זיין / ב' צילומים מהגהת כ"ק אד"ש מה"ם על שיחת "ב תמוה השי"ח

מדור "זמן הגאולה" מוקדש

לע"נ הרה"ח הרה"ת ר' יעקב זלמן חיים בהרה"ח ר' אברהם מרדכי לוי יצחק ע"ה סעמיועלס

נלב"ע ביום כ"ג כסלו ה'תשמ"ו - ת.ג.צ.ב.ה.

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת רחל תחי, ולזכות בניהם ובנותיהם: מרת בת שבע דבורה ובעלה

הרה"ת ירוחם פישל גדלי' הכהן שי' בראנשטיין, מרת גיטל מלכה ובעלה הרה"ת אברהם

ישראל שי' ביסטריצקי, הרה"ת שמואל מאיר וזוג' מרת נחמה שי' סעמיועלס, הרה"ת יוסף

יצחק וזוג' מרת מרים קיילא שי' סעמיועלס, וכל בני משפחתם שיחיו

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו

וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבקובסקי

מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

סאיז פראנען אזינע וואט מאכין חלוקיט און זאגין אז פריער העט ער גיארפט פאלגין דיא שליחות וואס מ'א האט עס גישיקט, וואריט דער רבי העט עס גיקענט ורטיין אויף יחידות, אדער טרייבן עס אהרין הער פאר וואס פאלגסטו מיר ניש, איך האב דאך דיר גישיקט אין א שליחות און גיגעבין דיר כחות, מש"כ עכשו קען ער שוין סאן וואס ער היל, געבאר פארווארינט דער רבי און זאגט אז סאיז חיים נצחיק און אלע שליחות וואס דער רבי האט עט גישיקט, ער איקט און וועט טיקין, (מילא סאיז נראנען אזינע וואס וונדערין זיין אויף דעט לשון, אך באמת ווי איך כוונ"ך (ד"ה ב כ"א 4) טכמה שנים אחרי שאל'י' עליה בטערה המליכה הגיע ממנו מלחכ איז כמילא וואס איז דער וונדער, און היא צוא מוריע ו"י העט שוין דער רבי זינע העגין, נישט וואס צוא זארגי, און מקען זיין אויף עס פארלאזין, איז גיט ער איצטער אויך כחות, און מאנס מיט דיא זעלבע סטריניקייט על קיום השליחות

שליחות, אדער דיא וואס פארין אהיים וואס דארטין דארטין סאן ציא ארכעט, דארטין וויסין אז מיט זיי פארט מיט דער רבי, און וויל ניש זאגין א סייקל רבי נוואיעל כל עבס כמאני בהלקק, נאר דער גאנצער רבי פארט מיט זיי מיט, מיט יעדער איינעם, פטור דאך פארין און מירועט דאך פארין, אבער ביא דארף וויסין דהא אהריות, וואס לבר דהא וואס ער האט פטורא גיווען דעם רבי'ן ער זאל מיט עט עס מיט פאנין דארטין קלאי על פאקט, איז ככל דהא דארף קר וויסין אז דער רבי גיט אכסונג אויף יעדער הנועה זיינע וויא ער פירט דורך דיא שליחות, וכמילא צריך למלאות השליחות בהדרגה, זה תלוי בהנהגותיהם הברטית, אז ער פירט זיך אוף וויא מ'דארף זאגין אלע איר זעט דעם איז אלוונאוויסטער כבוד איז מילא דארף עטן זעהן אז אונדערע זיין זאלין זענען אין ליוונאוויסטער ישיבות, און אונדערע זעכטער זאלין נעכטן ליוונאוויסטע כבוד, מש"כ אב איזו פתנה כראוי אז אומרים להיפך ח"ו, והאחריות תהיו' כו, גב אלו וואס פארין צולכיב אנדערע ענינים דארפן וויסין, אז דיא כוונת איז וויא דער רבי האט אפאק גיזאגט אז פידארף ניש נאר נעפען נאר אויף געבין, פארזייען רותניא, און ספען ניש וויסין וואס איז גיווען אלע פאק בא עס דער עיקר, אפכה אז דער עיקר איז דער געבין, וואריט אז ער וואלט געבין א אידן א ענה וואס בו סאן און (עס וואלט) טעליח זיין, האט ער דאך זיך א וואי גיקענט געבין דיא ענה, נאר סאיז גיווען אין דעם אכונגה סון געבין, נאר סאיז דאך פראנען אסכנדרו, האט עטן טעליס גיווען דיא כוונת פנימית, און מ'האט אריין גישטעלט אין כמה ענינים כדי להעלים את הכוונה, דאס איז דאך דיא וואס פארין דארטין זיי וויסין אז דער רבי פארט מיט זיי פירט און כפוי' דיא וואס קומען דארט אין דיא די כחיל'ס פון רבי'ן, נאר יעדער ווען זיי זיינען פראי, אדער ווען דיא כחיל'ס באקאנטע האלט אז זיי פלעגן קומען, דארטין זיי וויסין, שעיקר קביעותם הוא אס דא אין דיא די כחלים פון רבי'ן, נאר טלשעה (עס קען אפי' זיין ארינוי זמן פארין זיי ארוועק) אכטו שיש הדין לענין הקביעות בענין סוכה, אדער עיקר הקביעות ביום, כ"א בנפש, רק שיש כאלו וואס זייערע רג' אין בסמיכות גב דא, וויס כ' כאלו וואס זיי דארטין מיט נעפען און זיי, ודיבר טוב בענין הנוסעים ואמר אז דער רבי פארט מיט זיי מיט עבודאי ישפיע להם הצלחה מרובה עבור זה, וואריט ער בלייבט ניש קיין בנ"ח, ואין הקב"ה מקפח סכר כל כרי', בהצלחה מרובה כבוד. וסיים אגוסן יו"ט כ"ה אצוויסט חטידישע התועה, און דער רבי זאל גיזונט זיין (וויא אייגער אהמיד האט מיר געג' גיסרביין אין אבדיו) וואס אונז פירין אצווען ג' מסיח'ו. דאלא.

אין דער פאקט פון רבי'ן, נאר טלשעה (עס קען אפי' זיין ארינוי זמן פארין זיי ארוועק) אכטו שיש הדין לענין הקביעות בענין סוכה, אדער עיקר הקביעות ביום, כ"א בנפש, רק שיש כאלו וואס זייערע רג' אין בסמיכות גב דא, וויס כ' כאלו וואס זיי דארטין מיט נעפען און זיי, ודיבר טוב בענין הנוסעים ואמר אז דער רבי פארט מיט זיי מיט עבודאי ישפיע להם הצלחה מרובה עבור זה, וואריט ער בלייבט ניש קיין בנ"ח, ואין הקב"ה מקפח סכר כל כרי', בהצלחה מרובה כבוד. וסיים אגוסן יו"ט כ"ה אצוויסט חטידישע התועה, און דער רבי זאל גיזונט זיין (וויא אייגער אהמיד האט מיר געג' גיסרביין אין אבדיו) וואס אונז פירין אצווען ג' מסיח'ו. דאלא.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה נדבת בנס - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

דער רבי זאל געזונט זיין

לקראת "כינוס השלוחים העולמי", הבאנו בזה ב' צילומים מיוחדים מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת י"ב תמוז ה'ש"ת אודות אחריות השליח (נדפסה (בשינויים) בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"י ע' 102 ואילך)

פענוח הצילומים (הכתי"ק בא בהדגשה):

צילום א': ס'איז פאראן אזוינע וואָס מאַכן חילוקים און זאָגן אַז פריער האָט ער געדאַרפט פּאַלגן די שליחות וואָס מ'האַט עם געשיקט, וואָרום דער רבי האָט עם געקענט רופן אויף יחידות, אָדער שרייבן עם אַ בריוו: הער, פּאַרוואָס פּאַלגסטו מיר ניט, איך האָב דאָך דיר געשיקט אין אַ שליחות און געגעבן דיר כחות. משא"כ עכשיו קען ער שוין טאָן וואָס ער וויל.

פּאַרוואָרנט דער רבי און זאָגט אַז ס'איז חיים נצחיים און אַלע שליחות וואָס דער רבי האָט עם געשיקט, וואָס ער שיקט **איצט** און וועט שיקן, (עס איז פּאַראַן אזוינע וואָס וואונדערן זיך אויף דעם לשון, אַך באמת הרי אי' בתנ"ך שכמה שנים אחרי שאלי' עלה בסערה השמימה הגיע ממנו מכתב. איז במילא וואָס איז דער וואונדער? און ווי צו מודיע זיין האָט שוין דער רבי זיינע וועגען, ניטאָ וואָס צו זאָרגן פּאַר עם ווי וועט מודיע זיין, מ'קען זיך אויף עם פּאַרלאָזן) איז גיט ער איצטער אויך כחות, און מאַנט מיט די זעלבע שטרענגקייט על קיום השליחות.

צילום ב': . . דאָס איז דאָך די וואָס פּאַרן דאַרפ'ן זיי וויסן אַז דער רבי פּאַרט מיט זיי מיט. און כמו"כ די וואָס קומען אַהער אין די ד' כתלים² פון רבי'ן אַפילו זיי קומען נאָר יעמולט ווען זיי זיינען פּראַיי, אָדער ווען די "באַלאַבאַסטע" האַלט אַז זיי מעגן קומען, דאַרפ'ן זיי וויסן, שעיקר קביעותם הוא אַט דאָ אין די ד' כתלים פון רבי'ן, נאָר שלשעה (עס קען אפי' זיין אַ ריבוי זמן) פּאַרן זיי אַוועק, וע"ד הסיפור בענין בר בי רב דחד יומא³ (וכמו שיש הדין לענין הקביעות בענין סוכה⁴. עיקר הקביעות אינה בזמן, כ"א בנפש) רק שיש כאלו וואָס זייערע ד' אמות אין גשמיות זיינען אויך דאָ, ויש כאלו וואָס זיי דאַרפ'ן מיט נעמען מיט זיך די ד"א.

ודיבר שוב בענין הנוסעים ואמר אַז דער רבי פּאַרט מיט זיי מיט הרי בודאי ישפיע להם הצלחה מרובה עבור זה, ווארום ער בלייבט ניט קיין בעל-חוב, ואין הקב"ה מקפח שכר כל ברי', בהצלחה מרובה בגו"ר.

ויסיים אַ גוטן יו"ט ביז אַ צווייטע חסידישע התועדות, און דער רבי זאָל געזונט זיין (ווי אוינער אַ חסיד האָט מיר געשריבן אין אַ בריוו) וועט אונז פירן אַנקעגען משיח'ן בב"א.

(1) דברי הימים-ב כא, יב.
 (2) כאן הוסיף כ"ק אד"ש בכתי"ק בשולי העמוד:
 חסר כל הענין דקוות ביתו של אדם מעידות עליו
 (ראה "שיחות קודש" שם סי"ז - המו"ל).
 (3) חגיגה ה, ב.
 (4) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סתרל"ט ס"א. שם סי"ד ועוד.

השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות! • כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מכה"ח כסלו, ה'תשנ"ב - פתיחת כינוס השלוחים העולמי - מוגה, תרגום מאידית*

נבראתי לשמש את קוני"ל, ובפרט השלוחים של נשיא דורנו - אשר נקודת השליחות הזאת משותפת ושוה בכל הזמנים - מיתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת ("נעמט דורך") את כל עניני השליחות והיא ה"שער" שעל-ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד - שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות - הכנה לביאת משיח צדקנו - שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים ושבועות האחרונים): על-פי הודעת

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי - השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ - צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: **לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמתית והשלימה.**

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל, כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני

(* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באידיש ונדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"א ע' 97 ואילך. בשעתו תורגמה השיחה המוגהת ללשון הקודש ע"י "ועד הנחות בלה"ק", ולאחרונה הוגה התרגום מחדש ותוקן על-ידינו בהתאם למקור. המו"ל.

(1) משנה וברייתא סוף קידושין.

(2) ראה סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 22. וש"נ. תש"ד ע' 105. לקו"ד ח"ד תשמז, ב. (וראה סה"מ תש"ח ע' 240).

חז"ל³ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"⁴), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שבזה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

ב. [.] בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח"⁵, השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני⁵) "שהגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו"⁶, בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער!" ואכ"מ].

(3) סנהדרין צז. ב.

(4) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(5) ישע"י רמז תצט.

(6) מדרש לקח טוב לך אך יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.

(* שמות ד, יג. וראה בפנים השיחה ס"ב (סה"ש שם ס"ע 97 ואילך. המו"ל).

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה'תשנ"א ר"ת ה' תהא שנת נפלאות אראנו, ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – ה' תהא שנת נפלאות בה, (ו)בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחום מלחמת ה" וינצח** בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי עשר הנו"ן, צ' – שנת הצדי"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו), וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁷).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁸, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁹, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן,

(7) סוכה נב, ב.

(8) פי' הברטנורא למגילת רות.

(9) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע' וועד.

(** ראה הנסמן בפנים השיחה (סה"ש שם) בע' 81'82. המו"ל).

בפרשתנו החלה כבר הגאולה וצריכים רק להביאה למטה בגילוי

בפרשתנו מתחיל הסיפור של התחלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכנעני אז בארץ" וכפי שרז"ל אומרים שהי' הולך וכובש כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעיני בני חת", שכולם הודו שזו שייך לאברהם – תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.

והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה ע"ז מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרון: משום כך נטלו משמו את האות "ו".

וכדאיתא בספר פענח רזא (ספר של ראשון) שע"י הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהוא מחשב שם – על-פי חשבון הפסוק "זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" – שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.

[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק להסיר את ההעלמות והסתרים, ולהביא ("אראפברענגען") את הגאולה למטה בגילוי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשט"ז – לקו"ש ח"א ע' 44)



הזכרת שמו של משיח מזרזת יותר את ביאתו

[. .] מבואר במאמרו הידוע של אדמו"ר המהר"ש ("לכתחילה אריבער") הקשר והשייכות דכפל לגאולה, ע"פ מארז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", וביניהם גם "צ', בו עתיד הקב"ה לגאול לישראל בסוף מלכות רביעית, שנאמר איש צמח שמו ומתחתיו יצמח".

ולהעיר, שהזכרת שמו של משיח – "איש צמח שמו" – ממהרת ומזרזת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ז"ך מרחשון, כינוס השלוחים העולמי, ה'תשמ"ט – בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"ז זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

י"ד שת"כ ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

בימינו אלה נשלמו כל הענינים דשני חיי שרה

ויהי רצון, שכיון שבימינו אלה נשלמו כל מעשינו ועבודתנו בכל פרטי הענינים דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ובאופן דשני חיי שרה שכולן שוין לטובה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר צחצחו את הכפתורים, ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, ובפרט שלאחרי זה עברו עוד עשיריות שנים שבהם צעקו בני"י עד מתי (וואָס דאָס דאָרף דאָך אויך האָבן א שיעור), תבוא תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואז יתגלה הענין דתולדות יצחק (כפי שמתחילין לקרוא בתורה במנחה), כמארז"ל שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא כי אתה אבינו, כיון שהתענוג והצחוק (יצחק) שנעשה ע"י מעשינו ועבודתנו כל משך זמן הגלות יתגלה לעתיד לבוא שאז ימלא שחוק פינו, ואז יהי הענין דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים באופן נעלה יותר, הן הענין דמאה שנה, מאה ברכות, והן הענין דכ"ז שנה, שרומז (גם) לכ"ז אותיות התורה, כיון שכל עניני התומ"צ יהיו בתכלית השלימות, כמצות רצונך, ותורה חדשה מאתי תצא, טעמי תורה שיתגלו לעתיד לבוא בתורתו של משיח, כולל גם התורה חדשה דרבותינו נשיאנו עד לבעל יום ההולדת דכ"ף מרחשון, ובנו יחידו ממלא מקומו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שהקיצו ורננו שוכני עפר, והם בראשם, ויאמרו תורה חדשה, חידוש גם לגבי הקב"ה, כביכול, ע"ד מארז"ל נצחוני בני נצחוני, עד לתורה חדשה מאתי תצא, מאתי דייקא, ובאופן שלא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי, אותי דייקא, ועוד והוא העיקר, שכל זה יהי תיכף ומיד ממש, ממש.

(ממאמר ד"ה ויהיו חיי שרה ה'תנש"א - מוגה)



אלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" - יערה עליהם רוח ממרום

[. .] ועוד קודם לחנוכה זוכים כבר לחנוכה ביהמ"ק השלישי בחודש חשון - ע"פ המבואר בילקוט שמעוני. ויה"ר שענין זה יהי עוד בחודש חשון השנתא - שהרי נותרו עדיין ג' ימים בחודש חשון (ובפרט כאשר מצרפים גם את יום השלושים דחודש חשון).

ואלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" ח"ו - יערה עליהם רוח ממרום כו', ובפרט כאשר יזכרו שלפני מספר שעות אמרו בתפלתם "ותחזינה עינינו בשובך לציון", ומכיון שאמרו זאת בעת התפלה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, במעמד ומצב ד"כעבדא קמי מרי" - הרי פשיטא שאין זה ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" או אפילו באופן של "מהיכא תיתי"!

(משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פ' חיי שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד - שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו*.

ונוסף לזה זהו גם שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו - שני ימים ראש חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה¹⁰, חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ¹¹ (חודש סיון) - החודש של מתן תורה הנגלית¹⁰]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח - מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ¹²", שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה בגוף, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ'רוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹³ - מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח" . . מרחפת על פני המים").

ג. מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעמדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

(10) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריז.

(11) ראה ל"ת להארז"ל פ' ויצא. ועוד.

(12) בראשית ב, ו.

(13) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

(* ראה בפנים השיחה ס"ו (ס"ה שם ע' 103) ואילך. המו"ל.

לכל לראש - צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בזה - שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס - "כל ימי חיך **להביא** לימות המשיח"¹⁴: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו - בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא - **"להביא"**, הוא עושה כל התלוי בו כדי להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (ל' רבים) - ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹⁵, אלא כל ימות המשיח - גם השלימות של "משיח ודאי"¹⁵ וכו').

ובפשטות הכוונה היא - שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתושב"כ ובתושב"ע¹⁶ באופן המתקבל לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד - על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן זה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי בלי שום יוצא מן הכלל.

(14) ברכות פ"א מ"ה.

(15) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.

שהעבודה בזמן הגלות מסבה לו - זועק יהודי: "כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא"18, כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות "חוץ מצא", להישאר עוד רגע ח"ו במצב של "צא" בחוץ משולחן אביהם, מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" - בשנת ובתחלתה "יד תשלח" והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין - שיר-השירים - של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם. שעל-ידי לימוד התורה בענינים אלו, ממהירים עוד יותר את המשכה בפועל],

עד לאופן שנקבה תסובב גבר¹⁹, הקב"ה עצמו כביכול נותן תודה לבני ישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות),

והוא מולק את כל בני ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

(18) פסחים פו, ב.
(19) ירמ' לא, כא.

ד. ויהי רצון, שע"ז שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות עם כל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יהיו מונחים בזה ביחד ("זיך צוזאמענלייגן") ויכנסו בזה - יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו - "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - וכפי שהי' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתאחד עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות - בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"16), וביחד עם עשר הספירות - הרי עצמות ומהות בעצמו כביכול הוא משיח צדקנו]: "שלח נא ביד תשלח"17 - שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק שמא הקב"ה רוצה להחזיק את בני ישראל עוד רגע בגלות למען גודל הנחת-רוח וההנאה

(16) תהלים קמו, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.
(17) להעיר מהשייכות לשנה זו - ד"שלח נא ביד תשלח" הוא ר"ת תשנ"ב.

מדור ה"דבר מלכות"
מוקדש לזכות
הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו
וילדיהם: שטענרא שרה ושמואל שיחיו
ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
וילדיהם: עדן שרה ושוחם מרדכי שיחיו
ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי
ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו
ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי
ולזכות צבי בן חי' רחל שי

ואפילו לא הסיטו, להאיר בבת אחת את הבית ואת החוץ, ובאופן דמוסיף והולך מוסיף ואור.

לקרוביו שי' שם - יש לשלוח דרישה באם יסכימו ע"ז, ואין ללחוץ עליהם. בכבוד ובברכה לבריאות נכונה ולבשורות טובות בכל האמור ובברכת מזל טוב להולדת הנכד שליט"א

מ. שניאורסאהן

(* desire - תרגום מדויק יותר "מבוקש" - עוד יותר חלש מהנ"ל.

בייה, כייא חשוון, ה'תשליא
ברוקלין, נ.י.

הרהיג ותרעהייה הווייה אייא בריים
עוסק כצייא צמייס וכו' רשתי שי'

שלום וכרחה:

מאשר אני קבלת מכתב כתיב שי', ומתאים להערה שלו מצוי"כ העתק מכתבי להרהיג וכו' הושג שי'.

וכאן הסקום לכא בבקשה ובחשברה וכו' גם לכתיר ובשרט אשר הוא הוא הסקיר והמפציר בי לכתוב להנהיל וכהערות משלי, אשר גם כתיב מצדו יעשה כל התלוי בו להאחיל בקרכים נוספים ובקצב הכי מהיר, ובלשון אדמו"ר אגהי"ק סי' כייא בזריזות תשלחה להראות שפחתו וחפצו ואלו לך דבר העומד בפני הרצון, (אפילו הסברה-שכלית אשר צריכה להיות שלימות וכו' וכו', שאפרו לי שזוהי אחת הסיבות לאסיות ההושעה).

לכתבו של כתיב אודות דברי בנוגע לירושלים עיחייק תובביא, שאפרו לו אשר להדיס, הלואי שיהי' כן, אבל לצערי אין הסבב בהוה כלל וכלל כקו שלהדיס, ומה שמגדיל יותר את החשש הוא שמרדיסיס יעשה תקלה ותצבור-ובנוסח הידוע-סעף חסין והודה לו בשעורין, וגם על זה חזרתמי בדברי עיד העכ"ס, אשר להוי ידוע שהעיקוב עתה הוא רק על סימצאו נוסחה שתשביע רצון העולם-גולם, והסולוטיקאים כדרכם בהשיטה אשר עולם-גולם זהו רובא דרובא של כל אלה הנמצאים מסביבם, וכמה נוסחאות בכך, המצייאן על ענין זה, שהעיקוב עתה יהי' גמ' א"ל, וידיית שלשה פלכים, וכיון שהי"ס א"ל נוסחא דסו' קייא בשלשה שותיים, וכסדר לפי הכפות, שחרי זהו חסכריע בדמוקריסי' הנוצרים, המוסלמים וכו'. [אמס נתחשה נוסחא חדשה-לקוחה מוכריו של שר החוץ בשם כל הממשלה-שכתרגוסה לעכרית הוא עיצוון הממשלה הוא אקונטרול פוליטי אל ירושלים, ולא לצאת על הסקומות שבהם תלוי הכשחון כמו רמת הגולן, כן אקנרזה ת מסוימות כגדה המערבית של הירדן].

ונגמיה דיען
ביומאט סין
א-ת-ד-1

ויהי רצון שבהתקרבונו לחדש הגאולה, חודש כסלו, ניגאל ועוד קודם כייא משיח צדקנו מהמתייונים שתקופתנו זו, ועל ידי יסודנו מעיבותיך חובה, ענין ותוכן חג הגאולה דייש כסלו, חרי תנופמ' ידליק כל אחד ואחד נרות בשמן שחור דוקא שלא נבעה כן אפילו יד עכויס ואפילו לא הסיטו, להאיר בבת אחת את הבית ואת החוץ, וכאשר דמוסיף והולך מוסיף ואור.

בכבוד ובברכה לבריאות נכונה
ולבשורות טובות בכל האמור
ובברכת מזל טוב להולדת
הנכד שליט"א

אנדוין י"ג-ט"ו אלול תש"א
היא יספט ע"י יוסף יצחק

מרדימים דעת הקהל והציבור

בקשר עם המצב באה"ק הננו מעתיקים בזאת אגרת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לרש"י ז"ל, במלאת ארבעים שנה לכתובתה בתאריך דערב ש"ק זה, ו"לא קאי איניש אדעתי דרבי' עד ארבעין שנין". בעמוד הבא הבאנו את צילום האגרת (התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכת"ק הדגשנו בתוך העתקת האגרת)

ב"ה, כ"א חשוון, ה'תשל"א

ברוקלין, נ.י.

הרה"ג והרה"ח הו"ח אי"א נו"מ

עוסק בצ"צ צמ"ס וכו' רש"י שי' [=זוין]

שלום וברכה!

מאשר אני קבלת מכתב כת"ר שי', ומתאים להערה שלו מצו"ב העתק מכתבי להרה"ג וכו' הוטנר שי'.

וכאן המקום לבוא בבקשה ובהפצרה וכו' גם לכת"ר, ובפרט אשר הוא המעיר והמפציר בי לכתוב להנ"ל ובהערות משלי, אשר גם כת"ר מצדו יעשה כל התלוי בו להו"ל דכרכים נוספים ובקצב הכי מהיר, ובלשון אדה"ז אגה"ק סי' כ"א בזריזות נפלאה להראות שמחתו וחפצו כו'. ואין לך דבר העומד בפני הרצון (אפילו לא הסברה-שכלית אשר צריכה להיות שלימות וכו' וכו', שאמרו לי שזוהי אחת הסיבות לאיטיות ההופעה).

לכתבו של כת"ר אודות דברי בנוגע לירושלים עיה"ק תובב"א, שאמרו לו אשר להד"ם, הלואי שיהי' כן, אבל לצערי אין המצב בהוה כלל וכלל כמו שלהד"ם, ומה שמגדיל יותר את החשש הוא שמרדימים דעת הקהל והצבור – ובנוסף הידוע – טענו חטיין והודה לו בשעורין, וגם על זה הזהרתי בדברי ע"ד הענין, אשר להוי ידוע שהעיכוב עתה הוא רק שימצאו נוסחה שתשיע רצון העולם-גולם, והפוליטיקאים כדרכם בהשיטה אשר עולם-גולם זהו רובא דרובא של כל אלה הנמצאים מסביבם. וכמה נוסחאות כבר המציאו, ביניהן זו שהזכרתי שתהי' (לא קרית מלך רב, כ"א) "קרית שלשה מלכים", וכיון שאין מלך בישראל ואיש כל הישר בעיניו יעשה – שהרי חיים אנו במשטר דמוקרטי – "שלשה שותפים" ובסדר לפי הכמות, שהרי זהו המכריע בדמוקרטי: הנוצרים, המושלמים, וכו'. [אמש נתחדשה ונדפסה בעתון הכי חשוב כאן – TIMES נוסחא חדשה – לקוחה מדבריו של שר החוץ בשם כל הממשלה – שבתרגומה לעברית הוא ש"רצון* הממשלה הוא קונטרול פוליטי של ירושלים ולא לוותר על המקומות שבהם תלוי הבטחון כמו רמת הגולן, כן נקודות מסוימות בגדה המערבית של הירדן". וק"ל].

ויהי רצון שבהתקרבונו לחודש הגאולה, חודש כסלו, ניגאל ועוד קודם ביאת משיח צדקנו מהמתיוונים דתקופתנו זו, ועל ידי יפוצו מעינותיך חוצה, ענין ותוכן חג הגאולה די"ט כסלו, הרי תומ"י ידליק כל אחד ואחד נרות בשמן טהור דוקא שלא נגעה בו אפילו יד עכו"ם

"צפה לרגליו של משיח"

[. .] כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל¹ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני² "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש³ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשוון ה'תנש"א – מוגה)

רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), די ש לומר, שבזה מרומו שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

(1) ב"ד פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך יד, א.
(2) ישע"י רמז תצט.
(3) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגנין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב).



נבואה גלויה ממש של בעל יום ההולדת

א. כאשר רואים שישנו "סער גדול בימ", "מלכיות מתגרות זו בזו"² – צריכים לדעת שהסיבה לכך אינה מפני שגוי א' הסתכסך ונעשה "ברוגז" עם גוי אחר, אלא "בשלי הסער הגדול הזה"^{2*}, כדי שיהודי ידע שמש"ח צדקנו עומד לבוא, "הנה זה עומד אחר כתלנו"³, שכן, "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח"!!

ומכיון שיודעים ש"הנה זה עומד אחר כתלנו" – יש להזדרז "צופוצן די קנעפלאך פון דעם מונדיר" (כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁴ [=לצחצח את כפתורי המדים]), שכן, "אוי ואבוי" ("אך און ווי") יהי' כאשר יבוא משיח צדקנו וכל ששים ריבוא בני"י יעמדו ב"מסדר" עם "כפתורים מצוחצחים", ורק הוא יהי' היחידי – "יחיד בדורו" – ש"לא הספיק" לצחצח את הכפתורים!...

מה נשאר לו לעשות – "מצוה אחת" בלבד, כפס"ד הרמב"ם⁵: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", כלומר, אם הגאולה היתה צריכה לבוא כעבור שני רגעים, הנה ע"י פעולה זו מביא את הגאולה כעבור

והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ע' שסז. ועוד.
(4) שיחת שמחת תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).
(5) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(1) יונה א, ד.
(2) מדרש לקח טוב עה"פ לך יד, א. וראה ב"ד פמ"ב, ד.
(2*) יונה שם, יב.
(3) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה

רגע אחד בלבד, ובלשון הרמב"ם⁶: "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד ממש, שהרי מדובר אודות פס"ד להלכה, ובהלכה לא שייך ענין של "צחות" ו"הלכה" ו"צחות" הם שני דברים מנוגדים!

ב. וכאמור, יש להזדרז בכל זה, שכן, "הנה זה עומד אחר כתלנו", ואין מה להמתין יותר! אפילו בזמן הגמרא אמרו שכבר "כלו כל הקיצין"⁷, ועאכ"כ בימינו אלו! וכל הענינים שהיו צריכים לעבור, חבלי משיח וכיו"ב – כתב אדמו"ר האמצעי⁸ בזמנו שכבר יצאו י"ח בכל ענינים אלו, ועאכ"כ לאחרי כל מה שאירע בדורנו – "לא תקום פעמיים צרה"⁹, הרי בודאי ובודאי שכבר צריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה באופן ד"בשובה ונחת תושעון"¹⁰.

ובפרט שרואים בעליל שכל הסימנים שהובאו בגמרא ומדרשי חז"ל אודות עקבתא דמשיחא – נתקיימו בשלימותם בדורנו זה!

ומה שישנם כאלו שלועגים לזה כו' – הרי אדרבה: עובדה זו גופא מוכיחה שאכן נמצאים כבר בדור האחרון של הגלות, הדור שיזכה לגאולה – בהתאם לדברי בעל יום ההולדת בשיחתו הידועה אודות "מלחמת בית דוד".

ובהקדמה – שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני למעלה משמונים שנה חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו אלו – נבואה גלויה ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דרגות – דורות – של מחרפים: דרגא ראשונה (דור הראשון) – "אשר חרפו אויבך ה"¹¹, אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודרגא שני' (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיח"¹¹, יהודים שבכלל הם "מאמינים בה' ובתורתו", ועד שיש ביניהם "פיינע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיח", היינו, שמחרפים ומלעיגים מענין זה!

והרי זה פלא גדול ביותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיח"!

ויתירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיח", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" – האמת היא שזהו המשך ותוצאה מהדור ד"אשר חרפו אויבך ה'", אבל הם מלבישים זאת באיצטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה בביאת המשיח היא אחד מיסודי הדת, י"ג עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם¹² ש"כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו", ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחרף "עקבות משיח", ולא עוד אלא שמלביש זאת באיצטלא של "יראת שמים"!

אמנם, בימינו אלו – קם הדבר והי' לעובדה מציאותית: ישנם יהודים שומרי תומ"צ "אשר חרפו עקבות משיח": כאשר יהודי אומר שנמצאים אנו בזמן ד"עקבות משיח", "הנה זה עומד אחר כתלנו" – אינם יכולים לסבול זאת, ועד שהם מחרפים ולועגים מזה! ולא עוד

(6) שם פ"ז ה"ה. 306 הע' 55.

(7) סנהדרין צז, ב. (10) ישע"ל, ל, טו.

(8) ראה שער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב). (11) תהלים פט, נב.

(9) ל' הכתוב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע' (12) הל' מלכים רפ"א.

אלא שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו – לחרף "עקבות משיח", רחמנא ליצלן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [אך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כו' בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן ד"עקבות משיח", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליצלן) עד שתבוא הגאולה...

בודאי – אומרים הם – שסוף סוף, ברבות הימים, תבוא הגאולה; אבל עכשיו אין מה למחר... ובודאי שאין לדורש מהקב"ה להוציא את בני" מהגלות, צריכים לשבת ולחכות, ובינתיים – "זאלן אידן שטעקן אין גלות" [=שיהודים ישארו "תקועים" בגלות], רחמנא ליצלן! ומה צריכים לעשות – לרקוד לפני הגוי!

וגם טענה זו מלבישים הם באיצטלא של "יראת שמים": מכיון שלפני כמה מאות שנים היו יהודים שהוכרחו לרקוד – בלבוש "עור דוב" – לפני הגוי... הרי זו "הוכחה ברורה" שכן צריכה להיות הנהגה של יהודים!... ולכן, ממשיכים לטעון, כאשר מבקשים, ובפרט כאשר דורשים, מהקב"ה שתבוא הגאולה מיד, "משיח נא" – הרי זה בניגוד לדרך שבה נהגו יהודים בדורות שלפנינו "לרקוד בפני הגוי"!

[. . .] הנהגה כזו, ועוד במסוה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה"קלוגיקער" [היצה"ד] בכבודו ובעצמו, היודע יפה להתעטף ב"איצטלא של קדושה"... כידוע פתגם החסידים ש"עשו" הי' לובש "א' זיידענע קאפאטע מיט א' גארטל" [=סירטוק של משי וחגור באבנט]...

יהודי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלות" – הם דברים הפכיים! יהודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו – אצל שולחן אביו המלך, וכאשר יהודי נמצא בגלות – אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹³!

ובנוגע לשיטתם אודות היחס כלפי הגוי – ישנו פס"ד ברור ברמב"ם באיזה ענין ואופן צריך להיות היחס של יהודי כלפי גוי: הרמב"ם¹⁴ פוסק שיהודי צריך להשתדל – בדרכי נועם ובדרכי שלום – לפעול על גוי שיקיים מצוות שנצטוו בני נח, ובהדגשה – ש"יעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה"! ולא לרקוד לפני הגוי מפני שכן עשו שלש מאות שנה לפני הדור דעקבתא דמשיחא!...

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפורש בגמרא⁷ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את ביאת משיח!... אלא שגם "גדלות" זו לא צריכים לתת לו!...

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיהי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיח" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במוחש – מהוה הוכחה נוספת שדורנו זה הוא אכן הדור השני שאודותיו מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיח"!¹⁵... וכמפורש בחז"ל¹⁵: "אם ראית דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח"!

(משיחת ש"פ ח"י שרה ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(13) ברכות ג, סע"א.

(14) הל' מלכים ספ"ח.

(15) יל"ש עמוס רמז תקנט.